

(Fotó: Schmidt Andrea)

dik nap után. Az asszony bejelentette, hogy a fia állást kapott valahol Bács-Kiskun megyében, s hamarosan oda is költöznék. Másnap reggelre készen álltak a csomagok: hét-nyolc táska, alaposan telerakva mindenfélével – bár a „gondozók” csak egy televíziót és egy hűtőszekrényt hoztak magukkal... A beteg asszony a másik szobában feküdt, így azt is csak jóval később vették észre, hogy mi minden tűnt el a lakásból.

– A kislányom tavaly halt meg, s a szekrényben őriztem a ruháit, a fürdőszobában még ott voltak az illatszerai. Hát még ezekből is vittek, amit tudtak... Hiányoznak még párnák, pehelypaplanok, evőeszközök, nyolc teljesen új teflonlábás, mindent nem is tudok felsorolni...

A néni megbízott az idegenekben, akik a „gondozás” fejében ott is lakhattak nála.

– Miért is gyanakodtam volna? Járt már ide más is, de az kérdés nélkül megmutatta a táskáját, mikor elment...

Csönd telepszik a régi bútorok közé. Az idős hölgyek nagy-nagy keserűséggel beszélnek tovább. Megtudjuk még, hogy a rendőrség megtalálta ugyan a két gyanúsítottat, ám azok mindent tagadtak. („Biztosan valaki más járt abban a lakásban!” – mondták.)

A beszélgetés után a kifosztott néni még fölívott telefonon, s megtudtam tőle, hogy lapunk olvasószolgálati oldalán közzétett fölívása után ketten visszahoztak valamit az eltűnt dolgok közül. Két, rossz magyarsággal beszélő emberrel vásárolták a tárgyakat, s a leírás alapján ráismertek a lopott holmira.

Visszaadták, még pénzt sem kértek érte...

Ny. P.

■ A szolidaritás elve és gyakorlata Örökölhető önsegély

(Folytatás az 1. oldalról.)

Az alapítvány tegnap, Szegeden, a megyei önkormányzat Oktatási Központjában rendezett konferenciát, ahová munkaadók, érdekvédelmi szervezetek, civil szerveződések képviselőit hívták meg, hogy az önkéntes pénztárakról szóló – '93-ban született – törvényt, s gyakorlati megvalósítását ismertessék velük.

A konferenciát követő sajtótájékoztatón az alapítvány elnöke, Pajor-Gyulai Károly foglalta össze az önkéntes segélypénztárakkal kapcsolatos legfontosabb tudnivalókat. Mint mondta, az intézményesített öngondoskodás e formájának célja, a szociális biztonság növelése, a tb szolgáltatásainak kiegészítése. Önkéntes biztosító pénztárakat természetes személyek – minimum 15 fő – hozhatnak létre. A belépés önkéntes, a tagok tulajdonosok és döntéshozók.

Az egészségpénztár a betegségek megelőzése, a gyógyítás, illetve a rehabilitáció során nyújt tagjai számára – a tb szolgáltatásait – kiegészítő szolgáltatást. Az elnök példaként hozta fel azt, az egészségpénztár által finanszírozott pszichológia programot, amely a szorongás illetve a pánikbetegség leküzdésében nyújt segítséget az illető pénztár tagjai számára.

Az önkéntes pénztár – a második típus –, amely konkrét anyagi támogatást, azaz segélyt ad tagjainak, például a gyás, a táppénz, a munkanélküli segély kiegészítésére.

A nyugdíjpénztár tagja maga dönti el, hogy a tagsága idején felhalmozódó pénzét járadék formájában vagy egyösszegben kívánja felvenni, a törvényben megszabott nyugdíjkorhatár elérése után.

Egy kérdésre válaszolva az elnök elmondta, hogy az egészség illetve az önkéntes pénztár a teljes szolidaritás elvére épül. Függetlenül a tag egyéni számláján levő összegtől és az általa fizetett tagdíjtól, valamennyien egyforma szolgáltatásban részesülnek. A nyugdíjpénztár esetében az egyén számláján felhalmozódott összegtől függ a pénztártól kapható nyugdíj.

A pénztárak tagdíját a közösség határozza meg, s ők döntenek el a tagdíj összegét is. A nyugdíjpénztár esetében a tagdíjon felül is van lehetőség plusz összeg fizetésére.

Azok a munkaadók, amelyek átvállalják dolgozójuk önkéntes segélypénztári tagsági díját mentesülnek az adó illetve a tb-járadék fizetésétől. Amennyiben támogatják a pénztárt szintén adókedvezményben részesülnek.

Az önkéntes pénztárak jellemzője, hogy a tagsággal járó jogok örökölhetők, s ami igen lényeges, az öröklés illetékmentes.

K. K.

„Rendesnek látszottak...” ■ Nyolc csomag ■ „Nem vagyunk tolvajok!” – mondják a „gondozók”

Kijátszva és elhagyatva

(Folytatás az 1. oldalról.)

A belvárosi bérház kapuja előtt, érkezésünktől megriadt macskák bújnak a kukák mögé. A lépcsőház szaga ugyancsak a cicák állandó jelenlétéről tanúskodik. A levélládák névcéduláit böngészve végre rátalálunk a keresett címre. Bár a telefonbeszélgetésből még úgy tudtuk, a néni igen nehezen mozog, ezért türelmesen várunk kell a csöngetés után, szinte azonnal kinyílik az ajtó. Ám rögtön kiderül, az idős

néni hűgával találkoztunk. A nővére odabenn vár, az ágyon ülve, előtte járókeret – már csak azzal tud mozogni, így is csak nehezen.

■ **Hogyan ismerte meg a „gondozóit?”**

– Egy idős asszony jött el hozzám néha, ő ajánlotta őket: egy asszonyt, meg a fölötté korú fiát, akik külföldről települtek haza. Olyan rendesnek látszottak... Szerződést írtunk, amelyben vállalták a gondozásomat, mindaddig, amíg köl-

csönösen meg vagyunk elégedve egymással. Összesen tíz napig maradtak...

■ **És addig? Gondozták? Teljestették, amit vállaltak?**

A néni testvére válaszol:

– Én minden nap többször is átjöttem a nővéremhez, pedig az én koromban nem kevés ez a 72 lépcső, amíg följutok ide. Nem csináltak ezek semmit! Rádióztak, tévéztek... Sejtetem, hogy baj lesz még itt...

Az idős testvérpártól aztán megtudtuk, mi is történt a tize-

Amennyiben még nem kapta meg a névre szóló Előfizetői Klubkártyáját, – vagy megkapta, de valamelyik adat (név, cím) nem pontos, – kérjük a pontos adatait (név, cím, telefon) szerkesztőségünk címére beküldeni, vagy zárt borítékban a Sajtóház portáján leadni.

TISZTELT
ELŐ-
FIZETŐNK!

CÍMÜNK: DÉLMAGYARORSZÁG KFT.,
Terjesztési Csoport, 6723 Szeged, Pf.: 153.
A borítékra írják rá: DM-Klubkártya.

Ne robat taraboljara! CSAK TÁRCSÁZNI KELL TELEFONOS
HIRDETÉSFELVÉTELÜNK VALAMELYIK SZÁMÁT,
ÉS HIRDETÉSÜNK BIZTOS CÉLBA ÉRI!
481-281, 7-19-ig (Csak felárral és gyász!)
320-239, 7-15-ig
318-999 8-12, 14-17-ig

„Nyerek, mert előfizető vagyok!”
ELŐFIZETŐI
KLUBKÁRTYA JÁTÉKUNK
HETI NYEREMÉNYE:

PHILIPS HD 4257 FRITŐZ
A VIDEOVOX AJÁNDÉKA!

Üzletei Szegeden: Takaréktár u. 5. Tel.: 321-291
Petőfi S. sgt. 40/A. Tel.: 326-227

Tisztelt Klubtagunk, Kártyatulajdonosunk!
Figyelje csütörtöki számunkat, mert lehet,
hogy éppen az Ön
számát sorsoljuk
ki!

Szegeden a lap!

DÉLMAGYARORSZÁG

ELŐFIZETŐI
KLUBKÁRTYA

„A nekem kamatozó
előfizetés!”

■ A Macbeth bemutatója szeptember 30-án lesz a Kamaraszínházban. A Shakespeare-tragédiát Kormos Tibor, a Szegedi Nemzeti Színház igazgatója rendezi. A címszereplő: Bicskey Lukács.

■ **Mondhatjuk azt, hogy a szépelemkű Minerva Színpadon kezdődött színészi pályája?**

– Mondhatjuk, de ez nem felel meg teljesen a valóságnak.

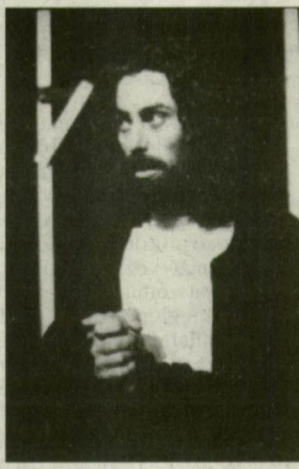
■ **Már óvodás korban színész akart lenni?**

– Egyáltalán nem akartam színész lenni. Ezt úgy értem, hogy amikor azt szokás mondani: elérkezett a pályaválasztás ideje, nos, abban az életkorban nekem fogalmam sem volt, hogy mi akarok lenni. Hogy színész lettem, abban Babi néninek és a szüleimnek lehetett – egymástól eltérő – szerepe.

■ **Ezek szerint a Széchenyi Gimnáziumba járt, ahol Dr. Kovács Zoltánné – a színjátszó diákok Babi nénije – tanított magyar irodalmat és vezette az iskolai színjátszók társulatát.**

– Pontosan. Ott fertőzöttem meg, aztán jött a Minerva, majd itt a színházban statisztáltam, utána fölvetek Pestre, a Nemzeti Színház Stúdiójába. Katona voltam, majd elmentem a békéscsabai színházba, utána vagy négy évig szabadúszó voltam, aztán leszerződtem a veszprémi színházhoz. Onnan jöttem vissza Szegedre Koresmáros Györgyhöz. De bárhol jártam az országban, a szegedi Egyetemi Színpad produkcióiban is résztvettem,

■ „Nem akarom letagadni, hogy álmodoztam egy főszerepről” Macbeth: Bicskey Lukács

Fotó: Nagy Iászló

Kormos Tibor rendezéseiben. A legemlékezetesebb a Jágó, amellyel bejártuk az országot és a külföldet is.

■ **És mi volt a szülőlk szerepe?**

– Fölneveltek és nem szerették volna, ha csepürágó lesz belőlem. Hárman vagyunk testvérek, a nővéremnek és az öcsémnek „rendes” szakmája van, én meg ide sodródtam...

■ **A város tele van az arcképpel; a premier előtti plakáterdő sem hat béktőlég a családban?**

– Azt nem tudom, hogyan hat a többiekre, én elég furcsán érzem magam, amikor várakozom a busz megállóban és egyszer csak észreveszem, hogy ott állok magam mellett.

■ **Gondolom, büszkén ki-húzza magát.**

– Hát... sürgősen elhúzik onnan. Nem akarom letagadni, álmodoztam már arról, hogy milyen lesz az, ha egyszer itthon, a szülővárosom színházában főszerepet játszom. Örültem is, amikor kiderült, hogy tényleg. De most egészen más természetű dolgok foglalkoztatnak, mint az álmodozások korában.

■ **Nyilván valóságos nehézségeket kell leküzdeni. El kell játszani Macbeth szerepét, sőt, ha jól értesültem, azt kell megjelenteni, hogyan játszódik le az egész dráma – Macbeth nézőpontjából. A teljes játékidőben színpadon van. Ez fizikailag is megerőltető, de a szellemi-pszichikai teher is elég lehet. Hogy bírja?**

– Meg kell nézni az előadást és ki fog derülni. Bevallom, nem szívesen beszélék erről, mert azt gondolom, ha most szavakkal megfogalmaznám, hogyan jár Macbeth az élet és a halál mezsgyéjén, akkor nagyon magam ellen dolgoznék. A színészi pillanatok megteremtése egészen más dolog, mint leírni, elmondani, hogy milyenek is ezek a pillanatok, mit jelentenek egyenként és együtt. Ez utóbbi az esztétika, vagy a kritikusok dolga. Ha én most szavakba foglalom, amit Macbeth jel-

mezében közvetíteni akarok, akkor óhatatlanul leegyszerűsítsem magamnak azt a bizonyultságot, amit – erősen remélem – a színpadon tudok csak kifejezni. Legyen most elég annyi, hogy ez az életdráma, amit Macbeth él meg, annyira emberi, hogy mindannyiunknak köze van hozzá; az álomszerű, szürrealisztikus közeg, amelybe ez a rendezés helyezi a drámai történéseket, nagy szabadságot ad a színészeknek, egyszersmind borzasztóan megnehezíti annak a valaminek a létrehozását, amit úgy hívunk, hogy az előadás kohéziós ereje. Ezzel küszködünk a próbaidőszak mostani szakaszában. Változó a közérzetem, egyik nap hopp, a másik nap kopp. Természetesen.

■ **Rendes színházi elfoglaltsága mellett – a Konyha és a Bolondok tánca című produkciókban voltak az elmúlt két szezonban a legemlékezetesebb szerepei – játszik a Szegedi Színházban; Nyári Szünet Színházat szervezett, megrendezte ennek keretében az Übü királyt. Tudatos művészi pályaeptés állomásai ezek, vagy veleszületett izgátság jelei?**

– Akkor érzem jól magam, ha van dolgom. Ilyen egyszerű.

Sulyok Erzsébet